

บทที่ ๖

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่นจากวรรณกรรมอีสานเรื่องสุวรรณจักรกุณารนีศึกษาจากเอกสารต้นฉบับในланที่จารด้วยอักษรธรรมอีสาน ฉบับวัดบ้านท่าตูม บ้านท่าตูม ตำบลท่าตูม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ปัจจุบันเก็บรักษาที่สำนักศิลปะและวัฒนธรรมมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มีความมุ่งหมายดังนี้

๑. บริหารตัววรรณกรรมเรื่องสุวรรณจักรกุณารจากอักษรธรรมอีสานเป็น
อักษรไทยราชการ

๒. ศึกษาภูมิปัญญาด้านการใช้ภาษา ได้แก่

๒.๑ การใช้คำ

๒.๒ การใช้ภาษาในการประพันธ์

๒.๓ การใช้ไวยา

๓. ศึกษาภูมิปัญญาด้านคำสอน ได้แก่

๓.๑ ด้านครอบครัว

๓.๒ ด้านการประกอบอาชีพ

๓.๓ ด้านศาสนาและความเชื่อ

๓.๔ ด้านค่านิยม

๓.๕ ด้านการปกครอง

สรุปผล

ผลการศึกษาสรุปได้ว่า วรรณกรรมอีสานเรื่องสุวรรณจักรกุณาร เป็นวรรณกรรมทางพุทธศาสนาไม่ปรากฏนามผู้แต่ง แต่ปรากฏนามผู้คัดลอก ได้แก่ ครูป้าด ชนัน สามเณรพุค และพระพ่อวัดบ้านหวาย ซึ่งเป็นบรรพชิตทึ่งหมวด คัดลอกเมื่อรัตนโกสินทร์ศักราช ๑๒๔ หรือตรงกับพุทธศักราช ๒๔๔๕ มีจุดมุ่งหมายของการแต่ง ๒ ประการ คือ เพื่อเป็น การเผยแพร่องค์ความรู้ทางพุทธศาสนา และเพื่อมุ่งสอนคุณธรรมจริยธรรมทางพุทธศาสนา แต่งด้วย คำประพันธ์ประเทศร้อยเก้าสิบหกหน้า สรุปผลการวิจัยดังนี้

๑. ปริวรรตวรรณกรรมเรื่องสุวรรณจักรกุมารจากอักษรธรรมอีสานเป็นอักษรไทย

ราชการ

วรรณกรรมอีสานเรื่อง สุวรรณจักรกุมาร สารคดีอักษรธรรมอีสาน ผู้วิจัยได้ปริวรรตตามแนวคิดการปริวรรตของ ประเสริฐ ณ นคร (๒๕๔๕ : ๔๕-๕๒) โดยใช้หลักการเขียนคำที่คนไทยปัจจุบันส่วนใหญ่เข้าใจหากถ้อยคำใดไม่ปรากฏในภาษาไทย ราชการก็จะปริวรรตตามเสียงอ่าน โดยมีจุดมุ่งหมายของการปริวรรต ๒ ประการ คือ

๑.๑ เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้สนใจในการปริวรรตวรรณกรรมอีสานจากอักษรธรรมอีสานเป็นอักษรไทยราชการ ได้เรียนรู้ถึงพื้นฐานและลักษณะการปริวรรตอักษรธรรมอีสาน ให้พร้อมต่อไป

๑.๒ เพื่อให้ผู้สนใจที่จะศึกษาวรรณกรรมอีสานเรื่องสุวรรณจักรกุมาร แต่ไม่สามารถอ่านอักษรธรรมอีสาน ได้เรียนรู้วรรณกรรมเรื่องสุวรรณจักรกุมารผ่านฉบับปริวรรต ซึ่งมีอยู่ในภาคพนาของวิทยานิพนธ์นี้

๒. ศึกษาภูมิปัญญาด้านการใช้ภาษา

วรรณกรรมอีสานเรื่องสุวรรณจักรกุมาร เป็นวรรณกรรมที่มีคุณค่าในด้านการใช้ภาษาเพื่อสะท้อนเรื่องราวบ่ายมีวรรณศิลป์ มี ๒ ประการ ดังนี้

๒.๑ ด้านการใช้คำ พนว่า มีการใช้ถ้อยคำเพื่อให้เกิดความงามในด้านภาษา เพื่อเพิ่มอรรถรสให้แก่วรรณกรรม สุวรรณจักรกุมารปรากฏการใช้คำสัมผัส คำช้ำและคำช้อน ซึ่งเป็นศิลปะการเรียนเรียงถ้อยคำเพื่อให้วรรณกรรมมีคุณค่าทั้งด้านเสียงและความหมาย

๒.๒ การใช้ภาษาในการประพันธ์ พนว่า มีการใช้ภาษาบาลีเป็นจุดเด่นที่แล้วขยายตัวยາดิน ไทยลាតจนกระಡ่ความแล้วขึ้นจุณลีบทใหม่และขยายความต่อไปเป็นตอน ๆ

๒.๓ ด้านการใช้ไหวพร พบว่า มีการใช้ไหวพร ๕ ประเภท คือ บรรยายไหวพร พรรณนาไหวพร เทคนาไหวพร ซึ่งแบ่งออกเป็น ๒ ลักษณะ คือ สารกไหวพรและอุปมาไหวพร ซึ่งสะท้อนถึงศิลปะการใช้ภาษาที่อุดมไปด้วยไหวพรทั้ง ๕ ประเภททำให้เนื้อหาวรรณกรรมมีการใช้ภาษาทั้งคงงามและทำให้ผู้อ่านรู้สึกชាយซึ้งและเข้าใจวรรณกรรมมากขึ้น

๓. ศึกษาภูมิปัญญาด้านคำสอน

วรรณกรรมอีสานเรื่องสุวรรณจักรกุมาร มีคำสอนปรากวูญเพื่อชี้แนะให้ผู้อ่าน หรือผู้ฟังนำไปเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต มี ๕ ประการ ดังนี้

๓.๑ ด้านครอบครัว

วรรณกรรมเรื่อง สุวรรณจักรกุมาร ปรากวูญคำสอนในด้านครอบครัว ซึ่งแบ่งเป็น ๓ ลักษณะ คือ

๓.๑.๑ คำสอนบุตรธิดา มุ่งสอนให้มีความกตัญญูต่อบิดามารดาซึ่งเป็นผู้มีพระคุณจึงสอนให้แสดงความเคารพ บูรณะนิตตดูแล พุทธาไฟแรงและให้รู้จักสร้างหนังสือชาดกเป็นทาน ไว้ในพระพุทธศาสนา

๓.๑.๒ คำสอนสตรี แบ่งออกเป็น ๓ ลักษณะ ดังนี้

๑) คำสอนสตรีที่้าไป สอนเรื่องการไปเที่ยวเล่นและสอนเรื่องกิริยามารยาท เพื่อให้สตรีมีการปฏิบัติดนที่เหมาะสมตามขนบธรรมเนียมที่ยึดถือกันมา

๒) คำสอนสตรีที่เป็นภรรยา สอนให้เคารพบิดามารดาของสามี สอนไม่ให้นำเอาคำพูดตำหนิว่าร้ายบิดามารดาและสามีมาเล่าในครอบครัว สอนไม่ให้เล่าเรื่องราวนองลงให้ผู้อื่นรู้ สอนให้รู้จักอดทนอดกลั้น สอนให้รู้จักคืนนอนก่อนสามี สอนให้เตรียมเครื่องใช้ให้แก่สามี สอนให้รู้จักเตรียมอาหารให้สามี สอนให้รู้จักถ่างและเก็บเครื่องใช้ในครัว สอนไม่ให้ไปเที่ยวเล่นตามลำพัง สอนให้ชื่อสัตย์ต่อสามีและสอนให้พุทธาคำวบด้อมคำที่เหมาะสม

๓) คำสอนสตรีที่เป็นมารดา สอนให้ใช้กิริยาที่เหมาะสมแก่บุตรและสอนไม่ให้ดีบุตร

๓.๒ ด้านการประกอบอาชีพ

วรรณกรรมเรื่อง สุวรรณจักรกุมาร ปรากวูญคำสอนในด้านการประกอบอาชีพแบ่งเป็น ๓ ลักษณะ คือ

๓.๒.๑ สอนให้เป็นคนขยันหมั่นเพี้ยนในการประกอบอาชีพเพื่อการดำรงชีวิตที่ดี

๓.๒.๒ สอนให้มีคุณธรรมในการประกอบอาชีพของตน โดยเฉพาะ การใช้ตราชั้นในการซื้อขายผู้ค้าต้องไม่โกงตราชั้นเพื่อหวังร่ำรวยด้วยการหลอกโกงผู้ซื้อ

๓.๒.๓ สอนให้การพต่อผู้นำ คำสอนนี้สอนผู้ประกอบอาชีพรับราชการ หรือผู้ทำงานในองค์การต่าง ๆ ให้รู้จักแสดงความเคารพต่อผู้นำตนเองอันเป็นกติกาที่ใน การทำงานเพื่อให้เกิดความสงบสุขในองค์กร

๓.๓ ด้านศาสนาและความเชื่อ

วรรณกรรมอีสานเรื่อง สุวรรณจักรกุมาร พบว่ามีคำสอนด้านศาสนาและ ความเชื่อเพื่อสะท้อนแนวคิดแนวปฎิบัติของชาวอีสาน แบ่งเป็น ๑๑ ลักษณะ คือ

๓.๓.๑ สอนให้รักษาศีล การสอนให้รักษาศีล ๕ ศีล ๘ ปฏิใบโนกหสังวร ศีลและธรรมจริยาศีล ซึ่งสอนให้ศึกหลักธรรมตามความเชื่อทางศาสนาและการรักษาศีล ซึ่งเป็นแนวทางในการขัดเกลาตนเอง การรักษาศีลจึงเป็นกรอบทางสังคมที่จะทำให้ตนเอง และสังคมสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างปกติสุข

๓.๓.๒ สอนไม่ให้ทำนาป เป็นคำสอนที่อธิบายถึงปฎิบัติตามคำสอนทาง ศาสนา ว่าให้ถึงพร้อมด้วยพระพุทธ พระธรรม พระสัมมา ซึ่งการปฏิบัติ เช่นนี้นั้นจะทำให้ ผู้ปฏิบัตินั้น สามารถบรรลุธรรมวิเศษคือการหลุดพ้นจากนาปและการเวียนว่ายตายเกิด

๓.๓.๓ สอนให้ทาน สอนให้ผู้คนรู้จักการให้ทานอันเป็นหนทางในการ กำจัดความตระหนี่และเป็นการสร้างกุศล นอกจากนี้ยังได้อธิบายถึงอานิสงส์ของ การให้ทานว่าผู้ที่ให้ทานแล้วย่อมได้รับผลตอบแทนที่เหมาะสมกับสิ่งที่ตนเองกระทำ

๓.๓.๔ สอนให้ละกิเลส เป็นคำสอนให้ทำบุญและรู้จักการแสดงเวลา ปัญญา อันเป็นความรู้อันประเสริฐที่สามารถนำพาตนของหลุดพ้นจากกิเลสเข้าสู่นิพพาน การแสดงหากปัญญานี้ผู้ปฏิบัติพึงรักษาศีลและให้ทานเพื่อเป็นพื้นฐานอันจะทำให้การศึกษา พระสัทธรรมเข้าใจลึกซึ้งจนสามารถละกิเลสได้

๓.๓.๕ สอนให้เชื่อและการพสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เป็นคำสอนที่มุ่งให้ผู้คนมีใจ เกิดต่อสิ่งหนึ่งหนึ่งอันชาติอันมีผลทางใจซึ่งเชื่อว่าหากทำตามความเชื่อแล้วย่อมจะเกิดผลดี ต่อตนเอง

๓.๓.๖ สอนไม่ให้เบียดเบียนผู้อื่น สอนไม่ให้เบียดเบียนผู้อื่น เป็นคำสอนที่กล่าวว่าผู้ปฏิบัติจะได้บุญกุศลและสังคมยังได้รับความสงบสุขปราศจาก การเบียดเบียนซึ่งกันและกันในสังคม

๓.๓.๗ สอนให้เป็นผู้มีเมตตาและมีสติ เป็นคำสอนให้คนมีเมตตาและ มีสติจะรักษาอยู่เสมอเป็นพื้นฐานของการบำเพ็ญภาระงานนำไปสู่การหลุดพ้นจากทุกข์ ในการเวียนว่ายตายเกิดในวัฏสงสาร

๓.๓.๔ สอนให้เข้าใจถึงวัฒนธรรมสังสาร เป็นคำสอนที่มุ่งสอนให้รู้จัก การเวียนว่ายตายเกิด สอนให้รู้จักโทษของการอยู่ในวัฒนธรรมสังสารเพื่อให้ผู้ฟังทราบนักและ ไม่ประมาทในการดำเนินชีวิตที่อยู่ในวัฒนธรรมสังสารนี้

๓.๓.๕ ความเชื่อเรื่องจักรวาล เป็นคำสอนที่อธิบายถึงความเชื่อของ มนุษย์ว่าในจักรวาลนี้ประกอบด้วยทวีป ๔ คือ ชมพูทวีป บุรพาวีป อุਮราโคยาณ ทวีปและอุตตรกรุฑวีป คำสอนนี้สะท้อนแฝกหลักทางภูมิศาสตร์ตามคำอธิบายทางศาสนา

๓.๓.๖ ความเชื่อเรื่อง นรก สารรรค เป็นคำสอนที่อธิบายถึงความเชื่อ ถึงสถานที่ที่ผู้กระทำการกรรมได้รับผลจากการกระทำของตนเองถ้าทำความชั่วก็ต้องตกนรก รับทุกวนนา ถ้าทำความดีจะได้ไปเกิดในสารรรค์สวยงาม

๓.๓.๗ ความเชื่อเรื่อง ไหรากาสตร์ ปราภูคำสอนที่สอนให้เชื่อ ไหรากาสตร์หึ่งเรื่องถูกยามมงคลและการทำนายพายทัก ลักษณะของไหรากาสตร์หึ่งสอง พพนในเมืองเรื่อง อันสะท้อนให้เห็นการเชื่อมโยงระหว่างความเชื่อกับคำสอนเพื่อให้ผู้คน อยู่ในครอบของสังคม

๓.๔ ด้านค่านิยม

วรรณกรรมอีสานเรื่อง ศุวรรณจักรกุมาร ปราภูคำสอนด้านค่านิยม

๙.๒ ลักษณะ คือ

๓.๔.๑ ค่านิยมในการแต่งกาย คำสอนนี้มุ่งสอนให้รู้จักการไม่ไปเที่ยวล่น และเมื่อหากต้องไปแล้วต้องรู้จักแต่งกายให้เหมาะสมกับงานที่ไปเข้าร่วมเป็นคำสอนที่บอก ให้เห็นถึงกาลเทศะ ในการแต่งกายของชาวอีสานในงานต่าง ๆ

๓.๔.๒ ค่านิยมในการเดินหรือกินมาก คำสอนนี้สะท้อนให้เห็นถึง ค่านิยมที่เป็นวัฒนธรรมของชาวอีสานสมัยก่อนและยังเป็นเครื่องแสดงถึงความเป็นมิตร ไม่รี ระหว่างผู้มาเยือนและเจ้าบ้านด้วย

๓.๕ ด้านการปกรอง

วรรณกรรมอีสานเรื่อง ศุวรรณจักรกุมาร พบว่ามีคำสอนในด้าน การปกรอง ๙.๒ ลักษณะ คือ

๓.๕.๑ สอนพระราชฯ เป็นคำสอนที่มุ่งอธิบายหลักคำสอนที่จำเป็นในการใช้ปกรองบ้านเมืองของพระราชฯ พนวณว่ามีคำสอน คือ ทรงพิชารณ์ ซึ่งเป็นคำสอน

ที่เน้นให้พระราชาปกครองรายฎรอย่างผาสุก

๓.๕.๒ สอนข้าราชการและประชาชน คำสอนนี้มุ่งสอนให้รักษาศีลและไม่ประพฤติดอันเป็นหนทางไปสู่ทางอบาย การปฏิบัติตามที่ดีย่อมนำไปสู่ความสงบสุข ในฐานะผู้อยู่ภายใต้รัมโพธิสมการ

สรุปว่า วรรณกรรมอีสานเรื่องสุวรรณจักรกุณารมณ์การบริหารที่จะเป็นแนวทางในการบริหารอักษรธรรมอีสานสำหรับให้ผู้สนใจได้ศึกษาเนื้อหาของวรรณกรรมซึ่งอุดมไปด้วยภูมิปัญญาการใช้ภาษาที่มีทักษะการใช้คำสัมพัส คำช้ำ คำช้อนและโวหาร เพื่อให้ผู้รับสารเกิดภาพพจน์จำใจในเรื่องราวและเกิดครรภาราต่อวรรณกรรมมากขึ้น ในด้านคำสอนปรากฏคำสอนที่มีแนวคิดมาจาก กล่อง ๑๔ อันเป็นบรรทัดฐานทางสังคมของชาวอีสานซึ่งบริบูรณ์ไปด้วยคำสอนทางโลกและทางธรรม สุวรรณจักรกุณารมณ์เป็นวรรณกรรมที่ทรงคุณค่าของชาวอีสานที่ควรอนุรักษ์และเผยแพร่ให้แพร่หลายตื้บไป

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ปรากฏในวรรณกรรมอีสานเรื่องสุวรรณจักรกุณาร พนว่า สุวรรณจักรกุณารแสดงให้เห็นถึงภูมิปัญญาอีสานในด้านต่าง ๆ ดังนี้

๑. การบริหารอักษรธรรมอีสาน การบริหารครั้นนี้ผู้วิจัยได้บริหารจากหนังสืออยู่ในล้านเรื่องสุวรรณจักรกุณาร ของวัดบ้านท่าตูม บ้านท่าตูม ตำบลท่าตูม อำเภอ เมือง จังหวัดมหาสารคาม จำนวน ๙ ผูก ๑๔๗ ล้าน เป็นคำประพันธ์ประเภทร้อยแก้ว สำนวนเทคโนโลยี คัดลอกเมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๕ สมัยรัชกาลที่ ๕ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ผู้เขียนหรือผู้คัดลอกคือ พระป่าด บนัน สามเณรพุดและพระพา ปัจจุบันเก็บรักษาไว้ที่สำนักศิลปะ และวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม บริหารโดยเน้นการเขียนให้อ่ายในรูปที่ตรงกับภาษากลางมากที่สุดเพื่อให้คนไทยทุกภูมิภาคสามารถอ่านได้ กำได้ท่องกันเสียงอีสานผู้วิจัยเขียนตรงกับเสียงจริง ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการบริหารตามธรรม ของ ประเทศไทย นคร (๒๕๕๘ : ๕๕-๕๒) ที่ได้เสนอแนวทางการการบริหารไว้ ดังนี้

- ๑) บริหารตามรูปอักษรตัวต่อตัว (๒) บริหารตามเสียงภาษาท้องถิ่น (๓) บริหารโดยใช้หลักการเขียนคำที่กันปัจจุบันส่วนใหญ่เข้าใจ และยังคงถ่ายทอดแนวทางการบริหาร

วรรณกรรมอีสานของ พระชัย ศรีสารคาม (๒๕๕๑ : ต้มภายน) ซึ่งกล่าวว่า การบริหาร

วรรณกรรมอีสานนั้นต้องปริวรรตตามเสียงภาษาอีสาน โดยคำใดมีเสียงเป็นสำเนียงอีสาน ต้องเพิ่นให้ตรงกับเสียงจริงตามอักษรวิธีของภาษาอีสาน

ดังนี้ การปริวรรตวรรณกรรมอีสานเรื่องสุวรรณจักรกุณาริจมีลักษณะ การปริวรรตที่มีการใช้ภาษาและมีเนื้อหาคงเดิมตามเอกสารใบланที่บันทึกไว้ แต่มีการปรับเปลี่ยนบ้างเพื่อให้ถ้อยคำเหล่านั้นสามารถสื่อความหมายได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

๒. การศึกษาภูมิปัญญาด้านการใช้ภาษา พนว่า วรรณกรรมอีสานเรื่อง สุวรรณจักรกุณาริจ ได้สะท้อนให้เห็นถึงภูมิปัญญาในการใช้ภาษาของผู้ประพันธ์วรรณกรรม ซึ่งมีทั้งการใช้คำสัมพัส คำช้ำ คำช้อน อันเป็นกลวิธีการเรียนเรียงถ้อยคำเพื่อให้เกิดความงาม ทั้งในด้านเสียงและความหมาย มีการใช้ภาษาบาลีเป็นจุลพิบุพเพื่อให้เกิดความศักดิ์และทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกสร้างสรรค์และคล้อยตามเนื้อหาของวรรณกรรม และยังใช้โวหารเพื่อรังสรรค์คำประพันธ์ให้เกิดความงามในสำนวนนี้เรื่องการใช้ภาษาดังกล่าวนั้นย่อหน้ากิจทางภูมิปัญญาของราชญชาติอีสานที่พยายามสร้างร่างคำประพันธ์ที่ผู้คนสามารถฟังและเข้าใจได้ง่ายในบุคคลชนนั้น ทั้งนี้เนื่องจากสุวรรณจักรกุณาริจเป็นสำนวนร้อยแก้วที่มีลักษณะคำ อันเป็นหนังสือผูกที่พระภิกษุใช้เทศนาสั่งสอนผู้คน ดังนั้นการใช้ภาษานั้น วรรณกรรมเรื่องนี้จึงมีความพิถีพิถันและพยา恒าเรียนเรียงภาษาให้ผู้ฟังสามารถเข้าใจชัดเจน สอดคล้องกับการศึกษาของ นรินทร์ สีห์จักร (๒๕๔๘ : ๑๑๕) ซึ่งศึกษาวรรณกรรมอีสานเรื่อง ลำตักแต่น้ำ กล่าวว่า การใช้ภาษานี้เป็นการสร้างสรรค์ของผู้แต่งให้วรรณกรรมมีความไพเราะด้วยการเลือกสรรคำต่าง ๆ มาเรียงร้อยให้มีสัมพัสดคล่องจองเมื่ออ่านแล้วได้อรรถรส มากยิ่งขึ้นและมีการใช้โวหารในการประพันธ์วรรณกรรมเป็นการเพิ่มความงดงามในด้าน การใช้ภาษาริบันด์ ไม่ว่าจะเป็นภาษาไทย ลาว หรือ คำเมือง ลักษณะ กล่าวว่า การเลือกใช้คำที่เหมาะสม การใช้คำช้อน คำช้ำ และการเล่นอักษรสัมพัสดให้มีความคล้องจอง กัน การใช้สำนวนโวหารประเภทต่าง ๆ ล้วนเป็นกลวิธีที่ผู้แต่งได้นำร้อยความรู้สึกเพื่อให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์ความรู้สึกถ้อยตามไปกับผู้แต่งคำวบ

ดังนี้ การวิเคราะห์ด้านการใช้ภาษาที่ปรากฏในวรรณกรรมอีสานเรื่องสุวรรณจักรกุณาริจ อธิบายได้ว่ามีการใช้ภาษาในการประพันธ์วรรณกรรมได้อย่างดี โดยมีการใช้คำสัมพัส คำช้ำ และมีการใช้โวหารเพื่อให้วรรณกรรมมีความงดงามในด้านภาษา และสามารถโน้มนำให้ผู้รับสารสามารถเข้าใจวรรณกรรมเรื่องนี้ได้เป็นอย่างดี

๓. การศึกษาภูมิปัญญาด้านคำสอน พนว่า สุวรรณจักรกุมารเป็นวรรณกรรมทางพุทธศาสนาปракถ์คำสอนทั้งทางโลกและทางธรรมอย่างบริบูรณ์ คำสอนที่ปракถ์ในวรรณกรรมเรื่องนี้ล้วนเป็นผลที่เกิดจากการกลั่นกรองจากเหตุการณ์ในอดีตแล้วจัดทำและบัญญัติเป็นคำสอนที่เป็นข้อพึงปฏิบัติและข้อไม่พึงปฏิบัติ ภูมิปัญญาด้านคำสอนนี้นอกจากจะเกิดจากการเรียนรู้ในอดีตแล้วยังรับอิทธิพลจากหลักธรรมทางพุทธศาสนา คำสอนที่ปракถ์ในวรรณกรรมเรื่องนี้ย่อมเป็นข้อแสดงถึงความต้องการทางของเพื่อหลักเลี้ยงจากปัญหาที่จะเกิดขึ้นเพื่อให้คนและสังคมอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข

ภูมิปัญญาด้านคำสอนที่สอนทางโลก พนว่า สุวรรณจักรกุมารปракถ์คำสอนด้านครอบครัว คำสอนด้านการประกอบอาชีพ คำสอนด้านการประกอบ คำสอนเหล่านี้สะท้อนถึงความคาดหวังต่อพุทธธรรมของบุคคลเพื่อให้มีการปฏิบัติตามที่ถูกต้อง คำสอนด้านครอบครัวมีข้อนำสังเกตว่าจะมุ่งเน้นสอนสตรีเป็นหลักสำหรับผู้หญิงที่อาจพระศรีเป็นเพศที่มีข้อควรระวังในการปฏิบัติตามมากและสตรียังมีผลต่อครอบครัวและสังคมเป็นอย่างยิ่ง กล่าวก็อ ศศรีต้องเป็นผู้รับผิดชอบทั้งงานบ้านงานเรือน ดูแลเด็กดูคลนุกรุ่นริดา ดูแลสามีด้วยการหน้าที่ เช่นนี้จึงปракถ์ว่ามีคำสอนเพื่อให้สตรีปฏิบัติตามให้เหมาะสมและสามารถทำหน้าที่ด้วยดี คำสอนด้านการประกอบอาชีพมีข้อนำสังเกตว่าวรรณกรรมเรื่องนี้ มุ่งเน้นสอนให้ผู้ประกอบอาชีพมีคุณธรรมจริยธรรมในการประกอบอาชีพอย่างซื่อสัตย์สุจริต ทั้งนี้อธิบายได้ว่าคำสอนดังกล่าวเป็นภูมิปัญญาที่ขัดแย้งและต้องการประชากรที่มีความซื่อสัตย์สุจริตอันจะทำให้การประกอบอาชีพและการอยู่ในสังคมมีความสุข คำสอนด้านค่านิยมนี้ข้อสังเกตว่าการไปเที่ยวล่องนาอกบ้านนั้นต้องแต่งกายให้รักกุมและแต่งกายตามฐานะของตน ทั้งนี้เพื่อการแต่งกายบ่งบอกถึงฐานะและการเป็นผู้รักภัลเทศะ นอกจากนี้ยังมีข้อให้สังเกตว่า มีคำสอนที่กล่าวถึงค่านิยมในการเดียวหรือคินหมาก แสดงว่าคนในสมัยก่อนนิยมกินหมากกันทั่วไปแต่นับสำคัญของคำสอนนี้มุ่งเน้นไปที่การแสดงน้ำใจไม่ตรีต่อผู้มาเยือนโดยการใช้เครื่องเคียง คือ หมายพูลเป็นของต้อนรับซึ่งต่างจากสมัยนี้ คำสอนด้านการประกอบ พนว่า มีภูมิปัญญาด้านการใช้คำสอนโดยเน้นให้ผู้ประกอบยึดเอาหลักธรรมทางศาสนาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวและลดความแข็งกร้าวในการใช้พระราชอำนาจของพระราชา คำสอนนี้จึงแสดงถึงภูมิปัญญาในการสร้างกรอบการปฏิบัติตามของผู้ปกครองเพื่อให้สามารถปกครองและควบคุมประชาชนได้ด้วยความปราณี

ภูมิปัญญาด้านคำสอนที่สอนทางธรรม พนว่า สุวรรณจักรกุมารปракถ์คำสอนด้านความเชื่อและศาสนา อันเป็นคำสอนที่สะท้อนถึงอิทธิพลของความเชื่อความศรัทธา

ที่มีผลต่อพุทธกรรมของประชาชน คำสอนด้านศาสนา มีข้ออ้างสังเกตว่ามุ่งเน้นให้หมั่นประพฤติตนตามหลักธรรมคำสอนทางพุทธศาสนา โดยอ้างเงื่อนไขว่าหากปฏิบัติตามหลักธรรมทางศาสนาได้แล้วจะเป็นผลบุญทำให้มีความสุขหรือได้ไปเกิดในสุคติภูมิเมื่อถึงอายุขัย ด้วยเงื่อนไขนี้จึงทำให้ผู้คนขวนขวยที่จะปฏิบัติตนตามหลักธรรมทางศาสนานับว่าเป็นภูมิปัญญาในการขัด gele และวางระเบียบธรรคฐานในการปฏิบัติตนของประชาชนเพื่อให้สังคมสามารถดำเนินอยู่ได้ด้วยความสุข ภูมิปัญญาคำสอนเหล่านี้ปรากฏในลักษณะของกฎโดยนายเพื่อควบคุมพุทธกรรมของมนุษย์ให้อ่ายံร่วมกัน ได้โดยอาศัยความเชื่อ ความศรัทธาในศาสนา

การวิเคราะห์ด้านคำสอนที่ปรากฏในวรรณกรรมอีสานเรื่อง สุวรรณจักรกุมา สองครับกับการศึกษาของ สุรีเยรัตน์ หาญคำ (๒๕๒๗ : ๓๕๖-๓๕๘) ที่วิเคราะห์วรรณกรรมท้องถิ่นอีสานเรื่องสุริวงศ์ กล่าวว่า วรรณกรรมพุทธศาสนาเมื่อจะไม่ใช่วรรณกรรมคำสอนโดยตรง แต่การที่อ้างว่าตัวละครตัวเอกเป็นพระโพธิสัตว์ซึ่งหมายถึงผู้ที่จะได้มาตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าก็มีแทรกด้วยรรมและคำสั่งสอนไว้ในบทบาทของตัวละครต่าง ๆ เช่น สอนให้รักษาศีลให้ทาน สอนให้รู้จักการคุณคุณ สอนให้เป็นผู้มีสติ สอนให้ปรนนิบัติผู้มีพระคุณสอนไม่ให้ออกหลาน ไปเที่ยวเล่นจนลืมเวลากลับบ้าน เป็นต้น และยังสองครับกับการศึกษาของ ปริชา อุยตระกุล และสุวัฒน์ ช่างเหล็ก (๒๕๒๗ : บกคดย) ซึ่งศึกษาวรรณกรรมอีสานในเชิงจริยธรรมกล่าวว่า วรรณกรรมอีสานมีจริยธรรมคำสอนสำหรับผู้ปักธง คือ ทศพิศราษฎร์ จริยธรรมคำสอนสำหรับบุคคลทั่วไป เช่น สอนให้รู้จักความสามัคคี สอนให้รู้จักรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง สอนให้แสดงความเคารพเชื่อฟังผู้ใหญ่ เป็นต้น

ดังนั้นการวิเคราะห์ด้านคำสอนที่ปรากฏในวรรณกรรมอีสานเรื่องสุวรรณจักรกุมา จึงอธิบายได้ว่ามีคำสอนที่เป็นแนวทางและเป็นข้อที่แนะนำในการปฏิบัติตนของชาวอีสานเพื่อให้สามารถอယံร่วมกัน ได้อย่างมีความสุข คำสอนล้วนเป็นองค์ความรู้ที่ผ่านกระบวนการเรียนรู้จนตกหลักมาเป็นجاติอันควรปฏิบัติ ชาวอีสานก็มีคำสอนที่เป็นแม่แบบสำคัญ คือ คลอง ๑๔ ซึ่งสอนพระราช พะสংহৰ และประชาชน วรรณกรรมอีสานเรื่องสุวรรณจักรกุมา มีคำสอนที่สอดคล้องและมีแนวทางคำสอนที่ได้แนวทางจากคลอง ๑๔ เพื่อส่งสอนผู้คนให้มีคุณธรรมจริยธรรมจึงกล่าวได้ว่าวรรณกรรมอีสานเรื่องสุวรรณจักรกุมา มีคำสอนที่เป็นบรรทัดฐานทางสังคมเพื่อให้ผู้รับสารจากวรรณกรรมเรื่องนี้นำเอาไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตของต่อไป

สรุปว่า วรรณกรรมอีสานเรื่องสุวรรณจักรกุมาร ที่ผู้วิจัยได้ปริวรรตจากอักษรธรรมอีสานเป็นอักษรไทยราชการ เพื่อให้ผู้ที่สนใจสามารถศึกษาวรรณกรรมได้ง่ายขึ้น โดยศึกษาจากฉบับปริวรรต สุวรรณจักรกุมารเป็นวรรณกรรมที่อุดมไปด้วยภูมิปัญญาในด้าน การใช้ภาษาที่สร้างสรรค์ขึ้นด้วยความสามารถเชิงวรรณคดิปเพื่อโน้มน้าวให้ผู้อ่านหรือ ผู้ฟังเกิดมโนภาพคล้ายตามไปกับเรื่องราวของวรรณกรรม นอกจากนี้ยังมีภูมิปัญญาด้าน คำสอนอันสะท้อนแนวคิดความเชื่อจาก กล่อง ๑๔ และหลักธรรมทางพุทธศาสนา ภูมิปัญญาเหล่านี้ล้วนเป็นองค์ความรู้ที่มีล้วนจ包包ลังสังคมชาวอีสานให้สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างพากเพียบดังไป

ข้อเสนอแนะ

๑. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

การศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่นจากการอ่านเรื่องสุวรรณจักรกุมาร มีข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้ ดังนี้

๑.๑ สามารถนำไปใช้สอนนักเรียนได้ทุกระดับ โดยสอนในด้านการใช้ภาษา หรือด้านคำสอน ผู้ที่จะนำไปใช้ควรศึกษางานวิจัยให้เข้าใจแล้วคัดเลือกเนื้อหาที่จะสอนให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน

๑.๒ พุทธบริษัทสามารถนำเอาบทปริวรรตเรื่องสุวรรณจักรกุมารไปเทศนาอบรม เสวนา วรรณกรรมหรือหลักธรรมในวรรณกรรมอันจะทำให้เข้าใจหลักธรรมทางพุทธศาสนายิ่งขึ้น

๑.๓ นำเนื้อหาของวรรณกรรมอีสานเรื่องสุวรรณจักรกุมารไปเผยแพร่ถึง การให้ทานเนื้อ อวัยวะ ร่างกาย เดือด ดวงตา เพื่อให้ผู้คนได้เห็นถึงการมีของบริจาค อวัยวะอันจะทำให้ผู้คนเข้าใจและบริจาคมอวัยวะบางส่วนเพื่อเป็นประโยชน์ทางการแพทย์ หรือเพื่อช่วยต่อชีวิตเพื่อนมนุษย์ให้ชีคยาวนานไปได้

๒. ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาวิจัย

การศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่นจากการอ่านเรื่องสุวรรณจักรกุมาร มีข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาวิจัย ดังนี้

๒.๑ ความมีการปริวรรตและศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่นในวรรณกรรมอีสาน
เรื่อง สุวรรณจักรกุ마รสำนวนร้อยกรอง

๒.๒ ความมีการปริวรรตและศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่นในวรรณกรรมอีสานเรื่อง
อื่น ๆ เช่น คำศรีวิชัย ปลาบู่ท่องสำนวนอีสาน พระยากาเพือก กำแต่งแก้เสียเคราะห์
เป็นต้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY